

Bitmeyen

– ebvs · 14 Şubat 2021

Bügün de kimse sormadı nasıl olduğumu.Zaten iyi diyemezdim kimseye.

Kızına süt alabilmiş anne, kardeşinin yaramazlığını üstlenen abla,
Bir çuval odun bulmuş baba gibiyim, çocuklarını sobanın önünde ısınışını izleyen.

Buruk bir mutluluk var. Acı vermesi , biteceğindeki çaresizlikten.

Mücadelen kime
bile bile
kendine sefaletin niye
nasıl bu hale geldin?

Herşey çok kusurluyken , herşeyi mükemmel görmek niye?
Niye yaptın bunu kendine,
Nasıl düşündün? Ne istedin? Ne öğrendin? Ne gördün bu hayattan?
Daha ne göreceksin? Görebilecek misin?

Çıkışların neye? Düşüşlerin neye?
Niye haketmedin tebessümü?

Hep beter acısı olan kimseler niye?
Bu acının çokluğu, bu sessizliğin manasızlığı niye?

Bitmek bilmeyen çok soru var kafamda.
Peki ,nasılsın?